

ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

ΣΑΡΛΑΤΩΝ 18.1.2024

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ

ΜΕ ΥΓΕΙΑ

Στα όμορφα
Σαρλάτα Λειβαθούς,
υπάρχει στο κέντρο του
χωριού η Ενοριακή
Εκκλησία του.

Στην Εκκλησιά Αυτή
Εορτάζουν 2 Άγιοι.

Ο ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ & Ο ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ.

Γνωρίζουμε ότι προυπήρχε η Εκκλησία του Αγίου Αθανασίου στον χώρο αυτό, που με αφορμή τον σεισμό του 1953 έγινε 'διπλή' Εορτάζουσα με τους προαναφερόμενους Αγίους- Προστάτες του οικισμού.

Με γνωρίζετε αρκετά όλα αυτά τα χρόνια που ζω & εργάστηκα στα χωριά μας, μα & στο νησί μας γενικότερα. Για μένα η τοπική ιστορία είναι ένας τρόπος ζωής. Η συλλογή ενθυμίων καθώς λαογραφικών ιστοριών αποτελεί αυτοσκοπό.

Το αποτέλεσμα θα είναι για της επόμενες γενιές- Χωριανών που θα αντλούν, ίσως, κάποια στοιχεία από το χτες. Μα σήμερα λόγω της Εορταστικής ημέρας και καλύτερα το Γιορτάσι του **Αγίου Αθανασίου**, θα γράψω κάτι που μου είχε μεταφερθεί παλιά. Απο Χωριανό αν και επιθυμεί την ανωνυμία του, τον **ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΟΛΥ**.

.....
«Στο Γιορτάσι του Αγίου Αθανασίου (Σαρλάτων), εφκείνα τα παλιά τα χρόνια υπήρχε το έθιμο από την παραμονή να σφάζουν ένα μεγάλο μοσκάρι. Φυσικά τέτοια ζώα είχαν οι προύχοντες στο χωριό μας. Μα για το ΚΑΛΟ της Οικογένειας, απλά το έκαναν πράξη, επικαλούμενη την ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

Ο επιστάτης το έκοβε σε μεγάλα κομμάτια και μετά με τη βοήθεια του γαϊδάρου το λιάνιζε ακόμη σε μικρότερα κομμάτια & το ΜΟΙΡΑΖΕ στους χωριανούς.

Έτσι όλο το χωριό μας μοσκοβολούσε από τον βράσιμο του μοσκαριού. Και όσες χωριανές έψεναν ψωμί, έκαναν την Αρτοκλασία- Αρτοπλασία για ΔΥΝΑΜΗ της Οικογένειας, επικαλούμενη τη ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΣ.

Μην νομίσετε ότι ο Άρτος ήταν όμοιος με τους σημερινούς. Δύκιλο ψωμί που έκανε τη διαφορά με τα μυρουδικά μέσα στη ζύμη, γλυκάνισος- και ζάχαρη. Και μόλις ρόδιζαν τα περνούσε με μουλιασμένο πανί-μπόλια με νερό και τα πασάλιζε με σουσάμι & ζάχαρη ... που ετότες να βρεθεί το μέλι!!!

Φυσικά υπήρχε η επιμέλεια μετά το ξεφούρνισμα να γίνεται ο καθαρισμός στην κατώφλουδα, από κάρβουνα και στάχτες. Και ο στολισμός ήταν με τα φιόρα τση εποχής, όπως δεντρολίβανο κ.ά.

Χαρτί με ονόματα δεν υπήρχε, ο Παππάς γνώριζε όλη την οικογένεια και απλά έλεγε τα ονόματά τους ή όσα του ερχόταν εφκείνη την στιγμή. Το λάδι για το καντήλια-λι του Αγίου μπόλικο και η τριπιντιάρα με το νιόκρασο που έμενε για τον Παππά, που την κουβαλούσε στη αμασχάλι.

Μετά τον Εσπερινό, εκεί στην παλιά Εκκλησία οι χωριανοί, αντάλλασαν τις Ευχές τρώγοντας ευχάριστα τον φρεσκοκομμένο γλυκό Άρτο που μοσκοβολούσε από τον γλυκάνισο!

Μετά παρέες- παρέες οι γειτονιές ερχόταν στα σπίτια τους. Εκεί με τον λύχνο στο παραγώνι... η νοικοκυρά έβαζε στα τσίγκινα πιατικά & στα μικρά παιδιά στις τσάσκες με τι άλλο, από ζουμί από το βραστό... με δύο μπουκούνια κρέας μέσα.

Ο Άρτος, τριβόταν μέσα στο ζουμί και γινόταν, όλα ένας χυλός.

ΟΛΟΙ ΔΟΞΑΖΑΝ ΤΟΝ ΑΓΙΟ και τον Προύχοντα για το κρέας που τους πρόσφερε.

Την επόμενη ημέρα η νοικοκυρά έριχνε τίποτα μανέστρα ή χυλόπιτες λιαστές που είχε κάνει το καλοκαίρι...»

ΟΛΟΙ ΖΟΥΣΑΝ & ΤΙΜΟΥΣΑΝ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΑΘΑΝΑΣΙΟ- ΘΑΝΑΣΗ

Άπολυτίκιον Ἰηχος γ΄. Θείας πίστεως.

Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν Ἐκκλησίαν ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Ὑιὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας κατήσχυνας Ἄρειον· Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν, τό μέγα ἔλεος.

Τα χρόνια γοργά περνούν με τα καλά- άσχημα που φέρει απλόχερα η ζωή μας.

Κάποια πράγματα άλλαξαν, άλλα ξεχάστηκαν.... Μα η Εκκλησιά είναι εκεί μαζί τσου Αγίου Μας.

Δεν θα αναφερθώ αν είναι καλές οι αλλαγές, προσωπικά προσπαθώ να τηρώ κάποια έθιμα που έμαθα από μικρός. Ξέρω ότι δεν αποτελεί και η αφεντιά μου εξαίρεση...

Κλείνοντας την μικρή αυτή αναφορά και χάρη στον **ΑΝΩΝΥΜΟ ΕΚΛΕΚΤΟ ΧΩΡΙΑΝΟ** που μας την πρόσφερε, μένω στο σήμερα.

17.01.2024, με αξίωσε να βρεθώ στο Γιορτάσι Του. Ο Παππός είπε τα πρέποντα μαζί με τους Καλλίφωνους Ψάλτες, μα οι χωριανοί ελάχιστοι?

Μένω στο έθιμο με το βόδι και τον Γλυκό Άρτο.

Το Έθιμο, για ακόμη μια χρονιά το ΤΗΡΗΣΕ η Επίτροπος του Ενοριακού Ναού ΑΓΙΩΝ ΙΩΑΝΝΝΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ & ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Σαρλάτων.

Είναι η **κα Ηλιάνα Σπυρίδωνος Αυγουστάτου**, από τα Αυγουστάτα- Σαρλάτων.

Δεν γνωρίζω πόσα χρόνια Υπηρετεί τον Ιερό Ναό αυτόν. Μα και φέτος μπόρεσε και ΠΡΟΣΕΦΕΡΕ κάτι που είχε μάθει από την Οικογένειά της και όχι μόνο...

Η σούπα με το βόϊκο και όλα τα συνοδευτικά καλούδια που είχε ετοιμάσει ΜΕ ΑΓΑΠΗ για τους Χωριανούς.

Και μην προτρέξετε ότι πήγα στο επανειλημμένο κάλεσμα που μας έκανε. Γυρίζοντας με την Οικογένεια μου... εκεί στο κουτούπι των Τραφονιών, θυμήθηκα όλα αυτά που περιέγραψα πιο πάνω.

Μοιράζομαι μαζί σας, κάτι από το ξεχασμένο... ποιος μπορεί να το πει σήμερα ΕΘΙΜΟ του χωριού μας.

ΧΡΟΝΙΑ ΜΑΣ ΠΟΛΛΑ
ΜΕ ΥΓΕΙΑ
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ & ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΟ
κα Ηλιάνα Σπυρίδωνος Αυγουστάτου

που και φέτος μπόρεσε & κράτησε το έθιμο του Χωριού μας!
Σούπα από βόϊκο & γλυκό Άρτο.

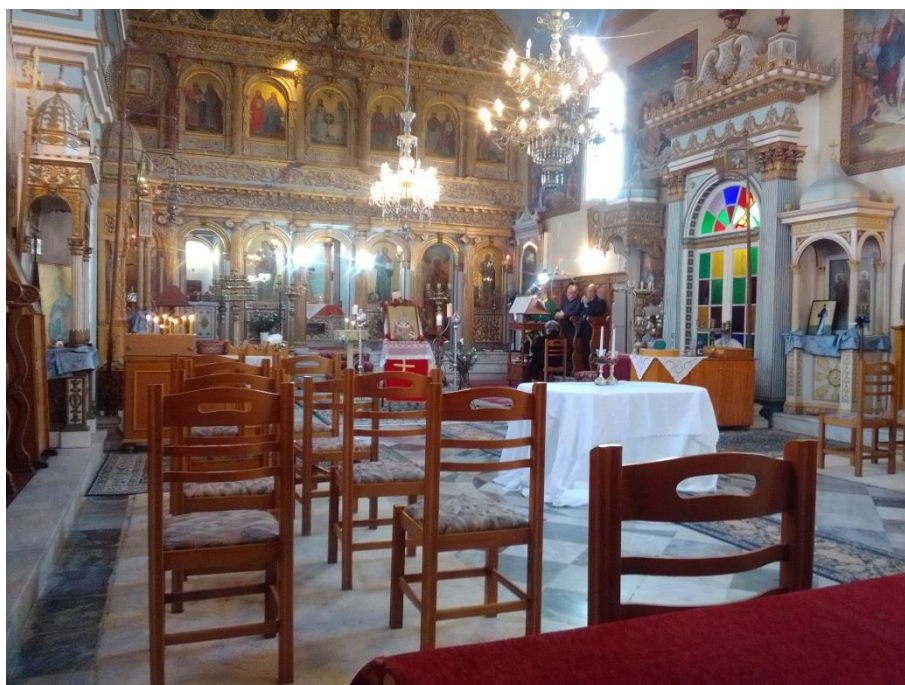
Όσο για εμάς πέρα από τσι αναμνήσεις, τήρησε και η αφεντιά μου ε ... γιέ το έθιμο για τον Άγιο μας:

Γλυκό Άρτο με νιο κρασί ζεστό μέσα στο μπουρίκι σούπα!!!

Σας ευχαριστώ,

Γεράσιμος Διον. Κουταβάς

Ψηλέας 18.01.2024

Φώτο: Το Γιορτάσι του Αγίου Αθανασίου Σαρλάτων- Λειβαθούς.

Αρχείο: Γεράσιμου Διον. Κουταβά 18.01.2024

Φώτο: Εξωτερικός στολισμός στον Άγιο Αθανάσιο Σαρλάτων- Λειβαθούς.
Αρχείο: Γεράσιμου Διον. Κουταβά 18.01.2024

Φώτο: Εξωτερικός στολισμός στον Άγιο Αθανάσιο Σαρλάτων- Λειβαθούς.
Αρχείο: Γεράσιμου Διον. Κουταβά 18.01.2024

Φώτο: Εξωτερικός στολισμός στον Άγιο Αθανάσιο Σαρλάτων- Λειβαθούς.
Αρχείο: Γεράσιμου Διον. Κουταβά 18.01.2024